

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2016/C 428/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2016/C 428/02	Věc C-87/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. února 2016 Kenzo Tsujimoto proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2015 ve věci T-528/13, Kenzo v. EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Věc C-344/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. června 2016 – Die Landerbahn GmbH DLB v. DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Věc C-417/16: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2016 August Storck KG proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. května 2016 ve věci T-806/14, August Storck KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	3
2016/C 428/05	Věc C-437/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. srpna 2016 Wolf Oil Corp. proti rozsudku Tribunálu (samosoudce) vydanému dne 1. června 2016 ve věci T-34/15, Wolf Oil Corp. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	4
2016/C 428/06	Věc C-447/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 11. srpna 2016 – Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd	5

2016/C 428/07	Věc C-448/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 11. srpna 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan v. Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Věc C-467/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Stuttgart (Německo) dne 22. srpna 2016 – Brigitte Schlömp v. Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Věc C-470/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 22. srpna 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy v. An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General	7
2016/C 428/10	Věc C-475/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Protodikeio Rethymnis (Řecko) dne 17. srpna 2016 – trestní řízení proti K	8
2016/C 428/11	Věc C-482/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Innsbruck (Rakousko) dne 7. září 2016 – Georg Stollwitzer v. ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Věc C-484/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Taranto (Itálie) dne 8. září 2016 – trestní řízení proti Antoniovi Semerarovi	12
2016/C 428/13	Věc C-487/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2016 společností Telefónica S. A. proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. června 2016 ve věci T-216/13, Telefónica v. Komise	12

Tribunál

2016/C 428/14	Věc T-167/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – Søndagsavisen v. Komise „Státní podpory — Režim podpor ve prospěch výroby a inovace v oblasti tištěných médií — Rozhodnutí nevznášet námitky — Rozhodnutí prohláující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Procesní práva zúčastněných stran — Neexistence závažných obtíží — Povinnost uvést odůvodnění“	14
2016/C 428/15	Věc T-350/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – Perry Ellis International Group v. EUIPO – CG (p) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie, kterou lze vnímat jako písmeno ‚p‘ — Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a starší národní obrazové ochranné známky P PROTECTIVE a P — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	14
2016/C 428/16	Věc T-461/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – Guccio Gucci v. EUIPO – Guess? IP Holder (znázornění čtyř propletených písmen G) „Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie znázorňující čtyři propletená písmena G — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie G a starší národní a mezinárodní obrazová ochranná známka G — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	15
2016/C 428/17	Věc T-753/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – Guccio Gucci v. EUIPO – Guess? IP Holder (znázornění čtyř propletených písmen G) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující čtyři propletená písmena G — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie G a starší národní obrazová ochranná známka G — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	16
2016/C 428/18	Věc T-600/15: Usnesení Tribunálu ze dne 28. září 2016 – PAN Europe a další v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka sulfoxaflor — Zařazení do přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 — Nedostatek bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“	16

2016/C 428/19	Věc T-635/16: Žaloba podaná dne 1. září 2016 – IPA v. Komise	17
2016/C 428/20	Věc T-653/16: Žaloba podaná dne 19. září 2016 – Malta v. Komise	18
2016/C 428/21	Věc T-654/16: Žaloba podaná dne 13. září 2016 – Foshan Lihua Ceramic v. Komise	19
2016/C 428/22	Věc T-686/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. září 2016 Daniele Possanzini proti usnesení vydanému dne 18. července 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-68/15, Possanzini v. Frontex	19
2016/C 428/23	Věc T-713/16: Žaloba podaná dne 7. října 2016 – Fair deal for expats a další v. Komise	20

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2016/C 428/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 419, 14.11.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 410, 7.11.2016

Úř. věst. C 402, 31.10.2016

Úř. věst. C 392, 24.10.2016

Úř. věst. C 383, 17.10.2016

Úř. věst. C 371, 10.10.2016

Úř. věst. C 364, 3.10.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. února 2016 Kenzo Tsujimoto proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 2. prosince 2015 ve věci T-528/13, Kenzo v. EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Věc C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kenzo Tsujimoto (zástupci: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, advokáti)

Další účastníci řízení: Kenzo, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 21. července 2016 Soudní dvůr (desátý senát) prohlásil kasační opravný prostředek za nepřijímovný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 21. června 2016 – Die Landerbahn GmbH DLB v. DB Station & Service AG

(Věc C-344/16)

(2016/C 428/03)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Die Landerbahn GmbH DLB

Žalovaná: DB Station & Service AG

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní právní předpis, podle něhož uživatel zařízení železniční infrastruktury, po kterém provozovatel infrastruktury požaduje v občanskoprávním soudním řízení zaplacení poplatku za využívání, nebo který požaduje vrácení zaplaceného poplatku za využívání, může uplatňovat, že poplatek, který stanovil provozovatel infrastruktury, nebyl stanoven na základě spravedlivého uvážení, v souladu s ustanoveními směrnice ⁽¹⁾, jež se týkají nezávislosti vedení podniků provozujících železniční infrastrukturu (čl. 4 odst. 1, 4 a 5), zásadami pro stanovování poplatků (články 7 až 12) a úkoly regulačního orgánu (článek 30)?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je s uvedenými ustanoveními směrnice slučitelné vnitrostátní ustanovení, podle něhož je soud v případě, že dospěje k závěru, že poplatek nebyl stanoven v přiměřené výši, oprávněn a povinen namísto toho dlužný poplatek sám stanovit rozsudkem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. 2001, L 75, s. 29).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2016 August Storck KG proti rozsudku
Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 10. května 2016 ve věci T-806/14, August Storck KG
v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví**

(Věc C-417/16)

(2016/C 428/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: August Storck KG (zástupkyně: I. Rohr, P. Goldenbaum, advokátky)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 10. května 2016 ve věci T-806/14
- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ve věci R 0644/2014-5, nebo případně vrátil věc Tribunálu, bude-li to nutné
- uložil EUIPO nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení navrhovatelky před Soudním dvorem, Tribunálem a odvolacím senátem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- I. První důvod kasačního opravného prostředku: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾ – Použití nesprávných kritérií
 1. Tribunál neprávem požaduje, aby se ochranná známka za účelem rozlišení „podstatným způsobem odlišovala od standardu nebo zvyklostí daného odvětví“. Takové kritérium se vztahuje na trojrozměrné ochranné známky tvořené vzhledem samotného výrobku bez slovního nebo grafického prvku, na něž se vztahuje přísnější kritérium než na běžné ochranné známky. Toto přísnější kritérium nemělo být použito, jelikož přihlašovaná ochranná známka je dvojrozměrná a obsahuje grafický prvek. Použití přísnějšího kritéria je v rozporu s ustálenou judikaturou.
 2. Tribunál se dopouští nesprávného posouzení, když zakládá svá zjištění na rozsudku Storck v OHIM, C-25/05 P, EU: C:2006:422. Uvedená věc není v žádném případě srovnatelná s projednávanou věcí, neboť se vztahuje k (balnému) výrobku bez grafického nebo slovního prvku.
 3. Použití přísnějších pravidel, než jaká se použijí na slovní ochranné známky a obrazové ochranné známky, není dále odůvodněné, protože rozsah přihlašované ochranné známky je ještě užší, než by byl rozsah přihlášky k zápisu zahrnující grafický prvek. Tribunál použitím přísnějších pravidel porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, který stanoví, že (pouze) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost, se do rejstříku nezapíšou.

II. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 – Nepoužití zásady speciality

4. Tribunál kvalifikoval dotčené výrobky v příliš širokém smyslu jako levné, běžné spotřební výrobky, jejichž nákupu nepředchází dlouhé přemýšlení. To vedlo Tribunál k nesprávnému závěru, že relevantní veřejnost bude věnovat nízkou pozornost, zejména pokud půjde o prvky na obalu.
5. Tribunál měl analyzovat spíše s ohledem na velmi specifické výrobky (tj. cukrovinky, čokolády, čokoládové výrobky, pečivo a zmrzliny), jaká je úroveň pozornosti u spotřebitelů a jakou roli u nich hraje velmi specifický obal, na který se vztahuje ochranná známka. Tribunál neposoudil velmi typickou situaci při nákupu těchto výrobků.
6. Tribunál tím, že nepřihlédl ke specifickým dotčených výrobků, nepoužil zásadu speciality. Správně to měl Tribunál provést tak, že měl přihlédnout k tomu, že spotřebitelé dotčených výrobků jsou zvyklí věnovat vysokou pozornost barvám, tvaru a designu obalu. Spotřebitelé dotčených výrobků by neměli vůbec žádný problém identifikovat zdroj výrobků na pouhém základě kombinace linií, barev a tvarů, na kterou se vztahuje přihlašovaná ochranná známka.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. srpna 2016 Wolf Oil Corp. proti rozsudku Tribunálu (samosoudce) vydanému dne 1. června 2016 ve věci T-34/15, Wolf Oil Corp. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Wolf Oil Corp. (zástupci: P. Maeyaert, J. Muyldermans, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek vydaný Tribunálem dne 1. června 2016 ve věci T-34/15;
- uložil EUIPO a vedlejší účastnici řízení v prvním stupni nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vzniklé společnosti Wolf Oil.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem se navrhovatelka (společnost Wolf Oil) domáhá toho, aby Soudní dvůr zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 1. června 2016 ve věci T-34/15 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl žalobu podanou společností Wolf Oil proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále jen „EUIPO“) ze dne 31. října 2014 (věc R 1596/2013-5). Kasační opravný prostředek se opírá o dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku společnosti Wolf Oil vychází z toho, že Tribunál napadený rozsudek řádně neodůvodnil a zkreslil důkazy, jelikož neposkytuje žádnou odpověď na řadu argumentů a nepřesností, které společnost Wolf Oil uvedla na podporu žalobního důvodu, na základě kterého tvrdila, že EUIPO nesprávně uplatnil nebezpečí záměny (čl. 8 odst. 1 písm. b)) nařízení (ES) o ochranné známce Evropské unie (¹) (ve znění nedávno přijatého nařízení 2015/2424 (²)) (dále jen „NOZEU“).

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že napadený rozsudek porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) NOZEU tím, že Tribunál nesprávně uplatnil zásady nebezpečí záměny. Tento důvod je rozdělen na tři části. První dvě části druhého důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu pravidla ustáleného v judikatuře Tribunálu a Soudního dvora, podle něhož pojmové rozdíly mezi dvěma ochrannými známkami mohou do jisté míry neutralizovat vzhledovou a fonetickou podobnost mezi nimi. Třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zpochybňuje napadený rozsudek, jelikož v rámci globálního posouzení nebezpečí záměny nezohledňuje skutečné užívání ochranných známek na trhu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshofs (Německo) dne 11. srpna 2016 – Roland Becker v. Hainan Airlines Co. Ltd

(Věc C-447/16)

(2016/C 428/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Roland Becker

Žalovaná: Hainan Airlines Co. Ltd

Předběžná otázka

Má se při přepravě osob v rámci dvou letů bez významného zdržení se na přestupním letišti považovat místo odletu v rámci první části trasy za místo smluvního plnění ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) druhé odrážky nařízení (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾, pokud žalobní nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽²⁾ vychází z porušení, k němuž došlo na druhém úseku trasy a žaloba směřuje proti smluvnímu partnerovi ze smlouvy o přepravě, který je sice v případě druhého letu provozujícím leteckým dopravcem, avšak toto postavení nemá v případě letu prvního?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295, Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 11. srpna 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan v. Air Nostrum L.A. M. S.A.

(Věc C-448/16)

(2016/C 428/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Žalovaná: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 5 odst. 1 písm. b) druhé odrážky nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ⁽¹⁾ ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech vykládán v tom smyslu, že se „nároky ze smlouvy“ vztahují rovněž na nároky na náhradu škody na základě článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ⁽²⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, uplatňované proti provozujícímu leteckému dopravci, který není smluvní protistranou dotčeného cestujícího?
- 2) Za předpokladu, že se použije čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 44/2001:

Má se mít v případě přepravy osob dvěma lety bez významného pobytu na přestupním letišti za to, že konečný cíl cesty cestujícího je rovněž místem plnění ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) druhé odrážky nařízení (ES) č. 44/2001, pokud nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení (EU) č. 261/2004 uplatňovaný v rámci žaloby vychází z události, k níž došlo v první části letu a žaloba směřuje proti provozujícímu leteckému dopravci prvního letu, který nebyl stranou smlouvy o přepravě?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

⁽²⁾ Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Stuttgart (Německo) dne 22. srpna 2016 – Brigitte Schlömp v. Landratsamt Schwäbisch Hall

(Věc C-467/16)

(2016/C 428/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Brigitte Schlömp

Žalovaný: Landratsamt Schwäbisch Hall

Předběžná otázka

Spadá smírčí orgán ustavený dle švýcarského práva rovněž pod pojem „soud“ v rámci použití článků 27 a 30 Luganské úmluvy ze dne 30. října 2007 o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen la „Luganská úmluva z roku 2007“) ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2009/430/ES ze dne 27. listopadu 2008 o uzavření Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2009, L 147, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 22. srpna 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy v. An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Věc C-470/16)

(2016/C 428/09)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irlande)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Žalovaní: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Předběžné otázky

- i) Vztahuje se ve vnitrostátním právním systému, kde zákonodárce nestanovil výslovně a s konečnou platností, ve které fázi řízení lze napadnout určité rozhodnutí, a kde má tuto otázku v každém jednotlivém případě zodpovědět soud na základě pravidel zvykového práva (common law), právo na přezkoumání soudem v řízení, které není „nepřiměřeně nákladné“, podle čl. 11 odst. 4 směrnice 2011/92/EU⁽¹⁾ na řízení, ve kterém má vnitrostátní soud určit, zda byla předmetná žaloba podána ve správné fázi řízení?
- ii) Vztahuje se požadavek, aby řízení nebylo „nepřiměřeně nákladné“ podle čl. 11 odst. 4 směrnice 2011/92/EU, na všechny aspekty soudního řízení, v němž je napadána (podle vnitrostátního nebo unijního práva) legalita rozhodnutí, aktu nebo nečinnosti, které spadají do oblasti působnosti ustanovení uvedené směrnice o veřejné účasti, nebo jen na aspekty takového řízení vyplývající z unijního práva (nebo zejména pouze na aspekty řízení, které souvisejí s otázkami týkajícími se ustanovení zmíněné směrnice o veřejné účasti)?
- iii) Zahnuje výraz „rozhodnutí, akty nebo nečinnost“ v rámci čl. 11 odst. 1 směrnice 2011/92/EU správní rozhodnutí přijatá při projednávání žádosti o povolení, bez ohledu na to, zda jsou takovými rozhodnutími nezvratně a pravomocně stanovena subjektivní práva účastníků řízení či nikoli?
- iv) Má vnitrostátní soud za účelem zajištění účinné soudní ochrany v oblastech upravených unijními předpisy na ochranu životního prostředí vykládat vnitrostátní právní předpisy co možná nejvíce v souladu s cíli stanovenými v čl. 9 odst. 3 Úmluvy EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí podepsané v Aarhusu dne 25. června 1998, a to a) v řízení, jehož předmětem je platnost řízení o povolení projektu, který byl podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013⁽²⁾ ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, označen za projekt společného zájmu, nebo b) v řízení, jehož předmětem je platnost řízení o povolení projektu, kterým je dotčena evropská lokalita vymezená podle směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin?
- v) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku písm. a) nebo b), brání ustanovení, podle nějž musí žalobci splnit určitá „kritéria, pokud jsou nějaká stanovena ve vnitrostátním právu“, přímé účinnosti úmluvy, a to v případě, kdy žalobci splnili případná kritéria pro podání žaloby podle vnitrostátního práva nebo jsou zjevně oprávněni takovou žalobu podat, a to a) v řízení, jehož předmětem je platnost správního řízení o povolení projektu, který byl podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, označen za projekt společného zájmu, nebo b) v řízení, jehož předmětem je platnost řízení o povolení projektu, kterým je dotčena evropská lokalita vymezená podle směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin?

- vi) Může členský stát stanovit ve své právní úpravě výjimky z pravidla, že řízení v oblasti životního prostředí nemá být nepřiměřeně nákladné, jestliže takovou výjimku neupravuje směrnice 2011/92/EU ani Úmluva EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí podepsaná v Aarhusu dne 25. června 1998?
- vii) Je zejména vnitrostátní právní požadavek na existenci příčinné souvislosti mezi údajným protiprávním aktem či rozhodnutím a škodou na životním prostředí, jehož splněním je podmíněno použití vnitrostátních právních předpisů provádějících čl. 9 odst. 4 Úmluvy EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí podepsané v Aarhusu dne 25. června 1998, s cílem zajistit, aby řízení v oblasti životního prostředí nebylo nepřiměřeně nákladné, slučitelný s uvedenou úmluvou?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 (Úř. věst. L 115, s. 39).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Protodikeio Rethymnis (Řecko) dne 17. srpna 2016 – trestní řízení proti K

(Věc C-475/16)

(2016/C 428/10)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeleiodikeio Rethymnis) (jednočlenný trestní soud prvního stupně v Rethymno, Řecko)

Obžalovaný v původním řízení

K

Předběžné otázky

- 1) Ukládají články 19 SEU a 263, 266, jakož i 267 SFEU a zásada loajální spolupráce (čl. 4 odst. 3 SEU), na základě kterých členské státy a příslušné orgány mají povinnost přijmout všechna opatření obecné nebo zvláštní povahy, aby zjednaly nápravu porušení unijního práva a aby zajistily soulad s rozsudky Soudního dvora Evropské unie, obzvláště pokud je zpochybněna platnost aktů unijních orgánů účinných *erga omnes*, členským státům zrušit nebo příslušným způsobem změnit právní akt, kterým byla provedena směrnice, která byla později prohlášena Soudním dvorem za neplatnou z důvodu rozporu (porušení) s ustanoveními Smluv nebo Listiny základních práv Evropské unie, s cílem zajistit vykonání rozsudku Soudního dvora, a napravit tak porušení Smluv a Listiny a předejít novému porušování v budoucnosti?
- 2) Lze v souvislosti s předchozí otázkou článek 266 SFEU (bývalý článek 233 Smlouvy o ES) vykládat v tom smyslu, že pojem „orgán, instituce nebo jiný subjekt“ zahrnuje (v širším smyslu nebo *per analogiam*) i členský stát, který provedl do svého právního řádu směrnici, která byla později prohlášena za neplatnou z důvodu porušení Smluv nebo Listiny, nebo zda v takovém případě může být analogicky použit čl. 260 odst. 1 SFEU?
- 3) V případě v podstatě kladné odpovědi na předchozí otázky, tedy pokud existuje povinnost členských států přijmout všechna opatření obecné nebo zvláštní povahy, aby byla zjednána náprava porušení primárního unijního práva tím, že zruší nebo příslušným způsobem změní právní akt, kterým byla provedena směrnice, která byla poté prohlášena Soudním dvorem za neplatnou z důvodu porušení Listiny nebo Smluv, vztahuje se tato povinnost i na vnitrostátní soudy v tom smyslu, že jsou povinny nepoužít právní akt, kterým byla provedena směrnice prohlášená za neplatnou – v projednávaném případě směrnice 2006/24/ES (¹) – (přínejmenším v části), která je v rozporu s Listinou a Smlouvami, a nezohlednit v důsledku toho důkazy získané na základě těchto aktů (směrnice a prováděcího vnitrostátního předpisu)?

- 4) Spadají vnitrostátní právní předpisy, které provádějí směrnici 2006/24, která byla prohlášena Soudním dvorem za neplatnou rozsudkem ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (²) (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238) z důvodu porušení Listiny, do působnosti unijního práva, jak vyžaduje čl. 51 odst. 1 Listiny, pouze z toho důvodu, že provádí směrnici 2006/24, bez ohledu na následně prohlášení její neplatnosti Soudním dvorem?
- 5) Vzhledem k tomu, že směrnice 2006/24, která byla následně prohlášena Soudním dvorem za neplatnou, byla přijata za účelem provést na evropské úrovni harmonizovaný rámec ve smyslu čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58/ES pro uchovávání údajů poskytovateli služeb elektronických komunikací pro účely prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů tak, aby neexistovaly překážky vnitřního trhu elektronických komunikací, zapadají vnitrostátní právní předpisy, které provádí směrnici 2006/24, do rámce čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, takže spadají do působnosti unijního práva, jak vyžaduje čl. 51 odst. 1 Listiny?
- 6) Vzhledem k tomu, že případné trestní odsouzení státního příslušníka členského státu Evropské unie, jako je tomu v projednávaném případě, bude mít nevyhnutelně za následek omezení výkonu práva na volný pohyb, které dotčenému vyplývá z unijního práva, byť jsou v zásadě odůvodněna, je třeba pouze z tohoto důvodu mít za to, že příslušná trestní řízení jako celek spadají do působnosti unijního práva, jak vyžaduje čl. 51 odst. 1 Listiny?

Pokud je odpověď na předchozí otázku v zásadě ve smyslu použitelnosti Listiny v souladu s jejím čl. 51 odst. 1, pak:

- 7) Je v souladu s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny, že údaje uchovávané na základě směrnice 2006/24 nebo čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 jsou přístupné policii, která je může použít v průběhu trestního vyšetřování v naléhavých případech, a zejména v případě trestného činu, při jehož páčání byl pachatel přistižen, a to bez předchozího povolení soudu [nebo nezávislého správního orgánu] uděleného v souladu s předepsanými hmotněprávními a procesními požadavky?
- 8) Vede případný souhlas osoby, které se údaje týkají, ve smyslu článků 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny v průběhu trestního vyšetřování policií nebo jiných orgánů, které nejsou čistě soudními orgány, které požadují přístup k uchovávaným údajům na základě směrnice 2006/24 nebo čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 a jejich použití, především pokud dotčené vyšetřování nemá za cíl prevenci, vyšetřování a stíhání konkrétně označených trestných činů, kvalifikovaných vnitrostátním zákonodárcem jako závažné, k tomu, že není třeba předchozího povolení soudu [nebo nezávislého správního orgánu] k přístupu k těmto údajům a jejich použití, poskytnutého v souladu s předepsanými hmotněprávními a procesními požadavky, zejména s ohledem na to, že požadované údaje nevyhnutelně zahrnují údaje třetích osob (například: volající-volaný)?
- 9) Je pouhý souhlas státního zastupitelství v průběhu trestního vyšetřování s přístupem k údajům uchovávaným na základě směrnice 2006/24 nebo čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 a s jejich použitím v souladu s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny, když chybí předchozí povolení soudu [nebo nezávislého správního orgánu], které bylo uděleno v souladu s předepsanými hmotněprávními a procesními požadavky, zejména když vyšetřování nemá za cíl prevenci, vyšetřování a stíhání konkrétně označených trestných činů, kvalifikovaných vnitrostátním zákonodárcem jako závažné?
- 10) Představuje s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 60 a 61) a pojem „závažné trestné činy“ uvedený v čl. 1 odst. 1 směrnice 2006/24 tento výraz autonomní pojem práva Evropské unie, a pokud ano, jaký je jeho věcný obsah, na základě kterého lze daný trestný čin považovat za dostatečně závažný k tomu, aby odůvodňoval přístup k údajům na základě směrnice 2006/24 a jejich použití?
- 11) S ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 60 a 61) a bez ohledu na případnou autonomii výrazu „závažné trestné činy“ uvedeného v čl. 1 odst. 1 směrnice 2006/24, popisují články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny obecná kritéria, na základě kterých musí být daný trestný čin považován za dostatečně závažný k tomu, aby odůvodňoval přístup k údajům uchovávaným na základě směrnice 2006/24 nebo čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 a jejich použití, a pokud ano, jaká jsou tato kritéria?

12) Je-li odpověď na předchozí otázku v podstatě kladná, spočívá toto ověření proporcionality v konečném důsledku v posouzení charakteristik vyšetřovaného trestného činu (a) Soudním dvorem nebo (b) vnitrostátním soudem na základě obecných kritérií stanovených Soudním dvorem?

13) S ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 8. dubna 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 58 až 68, jakož i výrok), jsou v souladu s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny přístup k uchovávaným údajům a jejich použití v rámci trestního řízení na základě obecného režimu uchovávání údajů zavedeného na základě směrnice 2006/24, nebo čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, tj. režimu, který splňuje podmínky stanovené v bodech 60, 61, 62, 67 a 68 dotčeného rozsudku, ale nikoli podmínky uvedené v bodech 58, 59, 63 a 64 téhož rozsudku?

[tedy režim uchovávání, který zaprvé vyžaduje předchozí povolení soudu v souladu se stanovenými hmotněprávními a procesními požadavky, zejména pro účely prevence, vyšetřování a stíhání trestných činů, které vnitrostátní zákonodárce přesně určil a vyjmenoval a kvalifikoval je jako závažné trestné činy, a který zaručuje účinnou ochranu uchovávaných údajů před rizikem zneužívání a před neoprávněným přístupem a používáním (viz body 60, 61, 62, 67 a 68 dotčeného rozsudku), a zadruhé umožňuje uchovávání údajů a) bez rozdílu pro všechny osoby, které využívají služeb elektronických komunikací, aniž by v souvislosti s těmito osobami (obviněné nebo podezřelé) existovala jakákoli spojitost, byť i vzdálená, mezi těmito osobami a závažným trestným činem předtím, než došlo k okolnostem, ohledně kterých byly od poskytovatelů komunikačních služeb požadovány informace; b) aniž by se požadované údaje musely týkat, předtím, než došlo k událostem, které jsou předmětem vyšetřování, (i) určitého časového období nebo určité zeměpisné oblasti nebo určitého okruhu osob, které by mohly být nějakým způsobem zapojeny do závažného trestného činu, nebo (ii) osob, uchovávání jejichž údajů může z jiných důvodů přispět k prevenci, vyšetřování a stíhání závažných trestných činů; c) po určitou dobu (12 měsíců v projednávaném případě), která je stanovena, aniž jakkoli rozlišuje mezi jednotlivými kategoriemi údajů stanovenými v článku 5 dotčené směrnice podle jejich případné užitečnosti pro účely sledovaného cíle nebo podle dotčených osob (viz body 58, 59, 63 a 64 citovaného rozsudku)]

14) Je-li odpověď na předchozí otázku v podstatě taková, že přístup k těmto údajům a jejich použití není v souladu s články 7, 8 a čl. 52 odst. 1 Listiny, musí vnitrostátní soud nepoužít vnitrostátní právní předpis provádějící směrnici 2006/24 prohlášenou Soudním dvorem za neplatnou, nebo jiný akt založený na čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, neboť je v rozporu s Listinou, a tudíž nesmí zohlednit údaje uchovávané a získané na jejich základě?

15) Představuje s ohledem na směrnici 2006/24, zejména její bod 6 odůvodnění, podle kterého „právní odlišnosti (...) mezi vnitrostátními předpisy o uchování údajů pro účely předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů představují překážku na vnitřním trhu elektronických komunikací“, na cíl deklarovaný v jejím čl. 1 odst. 1, kterým je „harmonizovat předpisy členských států“, jakož i zbývající body odůvodnění, zejména [3, 4, 5, 11 a 21], a rovněž s ohledem na rozsudek Soudního dvora ze dne 10. února 2009, *Irsko v. Parlament a Rada* (C-301/06, EU:C:2009:68, body 70 až 72), zachování platnosti zákona provádějícího do vnitrostátního řádu směrnici 2006/24, i přesto, že tato směrnice byla Soudním dvorem prohlášena za neplatnou, překážku vytvoření a fungování vnitřního trhu, aniž je dotčeno, že žádné novější opatření unijního práva dosud nevstoupilo v platnost?

16) Konkrétně, představuje zachování platnosti zákona provádějícího do vnitrostátního řádu směrnici 2006/24, i přesto, že byla tato směrnice prohlášena Soudním dvorem za neplatnou, nebo vnitrostátního zákona podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58 překážku vytvoření a fungování vnitřního trhu z důvodu, že kumulativně nebo alternativně:

a) dotčené vnitrostátní právní předpisy stanoví objektivní kritéria a hmotněprávní podmínky, na jejichž základě mohou příslušné vnitrostátní orgány získat přístup mimo jiné k uchovávaným provozním a lokalizačním údajům a následně je použít pro účely prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestného činu, tato kritéria a podmínky se však týkají určitého seznamu trestné činnosti vypracovaného vnitrostátním zákonodárcem při výkonu jeho uvážení a bez harmonizace na úrovni Evropské unie?

b) dotčené vnitrostátní právní předpisy na ochranu a bezpečnost uchovávaných údajů stanoví technické požadavky a podmínky, ale tyto podmínky a požadavky nebyly harmonizovány na úrovni Evropské unie?

17) V případě kladné odpovědi alespoň na jednu z předchozích otázek, musí vnitrostátní soud v souladu s unijním právem nepoužít vnitrostátní právní předpis provádějící směrnici 2006/24 prohlášenou Soudním dvorem za neplatnou, neboť je v rozporu s vytvořením a fungováním vnitřního trhu, a v důsledku toho nezohlednit uchovávané údaje, ke kterým mohl získat přístup na základě směrnice 2006/24 nebo vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. 2006 L 105, s. 54).

⁽²⁾ EU:C:2014:238.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Innsbruck (Rakousko) dne 7. září 2016 – Georg Stollwitzer v. ÖBB Personenverkehr AG

(Věc C-482/16)

(2016/C 428/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgerichts Innsbruck

Účastníci původního řízení

Žalobce: Georg Stollwitzer

Žalovaná: ÖBB Personenverkehr AG

Předběžné otázky

1) Má být současné unijní právo, především obecné právní zásady rovného zacházení, zákazu diskriminace na základě věku ve smyslu čl. 6 odst. 3 Smlouvy o EU a článku 21 Listiny základních práv Evropské unie a zákazu diskriminace při volném pohybu pracovníků podle článku 45 SFEU a směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽¹⁾, vykládáno tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která sice za účelem odstranění diskriminace na základě věku konstatované Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku Gotthard Starjakob⁽²⁾ (nezohledněním doby odsloužené před dovršením 18. roku věku pro zaměstnance ÖBB (rakouské státní dráhy)) zohledňuje malou část doby odsloužené před 18. rokem věku u zaměstnanců ÖBB diskriminovaných starou úpravou (avšak pouze u těch, kteří zrovna pracují u ÖBB, u obdobných veřejnoprávních podniků činných v železniční infrastruktuře nebo železniční dopravě v EU, EHP a státech, které s EU uzavřely asociační dohody nebo dohody o volném pohybu), u převažující části původně diskriminovaných zaměstnanců ÖBB ale nezohledňuje všechny ostatní doby služby dosažené před 18. rokem věku, především pak nezohledňuje ty, které dotčeným zaměstnancům ÖBB poskytly možnost lépe plnit jejich úkoly, jako například doby služby u soukromých a jiných veřejných provozovatelů dopravy nebo infrastrukturních společností, které vyrábí, provozují nebo udržují infrastrukturu používanou zaměstnavatelem (vozový park, koleje, vedení, elektrická a elektronická zařízení, stavědla, nádraží a obdobné), nebo u podniků s nimi srovnatelných, a tím ve skutečnosti pro vysoce převažující část zaměstnanců ÖBB dotčených starou diskriminační úpravou zachovává nerovné zacházení na základě věku?

- 2) Splňuje jednání členského státu, který je 100 % vlastníkem podniku železniční dopravy a fakticky zaměstnavatelem zaměstnanců tohoto podniku, jímž se tento pokouší unijněprávní nároky těchto zaměstnanců na doplacení odměn kvůli diskriminaci na základě mj. věku, konstatované v několika rozsudcích Soudního dvora Evropské unie (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob), jakož i v četných vnitrostátních soudních rozhodnutích, mj. Oberster Gerichtshof (rakouský nejvyšší soudní dvůr, 8 ObA 11/15y), z čistě fiskálních důvodů eliminovat změnou zákona uskutečnou se zpětnou účinností v letech 2011 až 2015, podmínky odpovědnosti členského státu podle unijního práva stanovené Soudním dvorem v jeho judikatuře, především pak dostatečně závažné porušení unijního práva, např. ustanovení čl. 2 odst. 1 ve spojení s článkem 1 směrnice 2000/78/ES, vyložených Soudním dvorem v několika rozsudcích (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16).

⁽²⁾ Rozsudek C-417/13, EU:C:2015:38.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Taranto (Itálie) dne 8. září 2016 –
trestní řízení proti Antoniovì Semerarovi**

(Věc C-484/16)

(2016/C 428/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Taranto

Účastník původního řízení

Antonio Semeraro

Předběžná otázka

Brání směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí 2001/220/SVV⁽¹⁾, jež byla v Itálii provedena legislativním nařízením č. 212 ze dne 15. prosince 2015 (Gazzetta Ufficiale, obecná řada č. 3, ze dne 5. ledna 2016), a zejména body 9, 66 a 67 odůvodnění, jakož i čl. 2 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice 2012/29/EU, s ohledem na článek 83 SFEU a články 2 a 3 Ústavy Italské republiky, jakož i články 49, 51, 53 a 54 Listiny základních práv Evropské unie, zrušení trestného činu upraveného v článku 594 trestního zákoníku ve smyslu článku [1] a násl. legislativního nařízení č. 7 ze dne 15. ledna 2016?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 315, s. 57.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2016 společností Telefónica S.A. proti rozsudku
Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 28. června 2016 ve věci T-216/13, Telefónica v. Komise**

(Věc C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Telefónica S.A. (zástupci: J. Folguera Crespo a P. Vidal Martínez, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje:

- zrušit rozsudek a s ním i rozhodnutí⁽¹⁾, z důvodů uvedených ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku a určit, že jednání společnosti Telefónica nepředstavovalo omezení na základě účelu;
- podpůrně zrušit rozsudek z důvodů uvedených v prvním důvodu kasačního opravného prostředku a vrátit věc zpět Tribunálu, aby provedl odmítnutý důkaz výslechem svědků a rozhodl meritorně o základu žaloby na neplatnost podané společností Telefónica k Tribunálu s ohledem na výsledek provedeného důkazu;
- ještě podpůrněji a z důvodů uvedených ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku,
 - zrušit bod 1 výroku rozsudku;
 - konstatovat nižší závažnost jednání společnosti Telefónica a existenci polehčujících okolností uvedených ve třetím důvodu tohoto kasačního opravného prostředku; a
 - stanovit procentní podíl snížení částky pokuty na základě této nižší závažnosti a uvedených polehčujících okolností, v souladu s uvedeným důvodem kasačního opravného prostředku;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených společností Telefónica jak v řízení v prvním stupni, tak v tomto řízení před Soudním dvorem,
- připustit rozsah tohoto podání, který je mírně větší, než je délka doporučovaná v praktických pokynech Soudního dvora, vzhledem k hospodářskému dopadu věci pro navrhovatelku, jakož i ke složitosti uvedených argumentů.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Porušení článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a článku 68 jednacího řádu Tribunálu odmítnutím požadovaného výsledku svědků. – Odmítnutí navrhovaného důkazu výsledkem svědků ze strany Tribunálu dostalo společnost Telefónica do situace, kdy se nemohla bránit, jelikož jí byl odepřen důkazní prostředek, který je zásadní a rozhodující pro správné rozhodnutí ve věci. K postupu Tribunálu je třeba uvést čtyři zásadní námitky: i) námitku teleologického rozporu; ii) námitku nepřiměřenosti důkazního břemene; iii) námitku týkající se předjímání výsledku výsledku svědků; a iv) námitku nevyváženého posouzení.
2. Porušení článku 101 SFEU vyplývající z nesprávného uplatnění judikatury týkající se omezení na základě účelu a povinnosti uvést odůvodnění a presumpce nevinny.

Podpůrně:

3. Pochybení při posouzení nižší závažnosti protiprávního jednání a v souvislosti s existencí polehčujících okolností v jednání společnosti Telefónica. – Telefónica tvrdí, že Tribunál při svém posouzení nezohlednil dodatečné faktory, které ukazují na nižší závažnost jednání společnosti Telefónica, které by vedly k dalšímu snížení pokuty, než již uplatnila Komise.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise C(2013)306 final ze dne 23. ledna 2013 v řízení podle článku 101 SFEU (věc COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – *Søndagsavisen v. Komise*

(Věc T-167/14) ⁽¹⁾

„Státní podpory — Režim podpor ve prospěch výroby a inovace v oblasti tištěných médií — Rozhodnutí nevznášet námitky — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za slučitelný s vnitřním trhem — Procesní práva zúčastněných stran — Neexistence závažných obtíží — Povinnost uvést odůvodnění“

(2016/C 428/14)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: *Søndagsavisen A/S* (Søborg, Dánsko) (zástupci: původně M. Honoré a C. Fornø, poté M. Honoré, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Grønfeldt a B. Stromsky, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Dánské království (zástupci: C. Thorning, zmocněnec, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokátem)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 7870 final ze dne 20. listopadu 2013 prohlašujícího režim podpor, které zamýšlejí dánské orgány zavést ve prospěch výroby a inovace v oblasti tištěných médií, za slučitelný s vnitřním trhem [státní podpora SA.36366 (2013/N) – Dánsko].

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost *Søndagsavisen A/S* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Dánské království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – *Perry Ellis International Group v. EUIPO – CG* (p)

(Věc T-350/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie, kterou lze vnímat jako písmeno ‚p‘ — Starší obrazové ochranné známky Evropské unie a starší národní obrazové ochranné známky P PROTECTIVE a P — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 428/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: *Perry Ellis International Group Holdings Ltd* (Nassau, Bahamy) (zástupci: O. Günzel, V. Ahmann a C. Tenkhoff, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Stoyanova Valchanova, M. Fischer a D. Gája, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Německo) (zástupci: T. Körber a T. E. Vlah, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. dubna 2015 (věc R 2441/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi CG Verwaltungsgesellschaft a Perry Ellis International Group Holdings.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Perry Ellis International Group Holdings Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 270, 17.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – Guccio Gucci v. EUIPO – Guess? IP Holder (znázornění čtyř propletených písmen G)

(Věc T-461/15) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Evropské unie znázorňující čtyři propletená písmena G — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie G a starší národní a mezinárodní obrazová ochranná známka G — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 428/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Guccio Gucci SpA (Florencie, Itálie) (zástupci: P. L. Roncaglia, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupce: D. McFarland, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. května 2015 (věc R 2049/2014-4) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Guccio Gucci a Guess? IP Holder.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

2. Společnosti Guccio Gucci SpA se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených společností Guess? IP Holder LP před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 5.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. října 2016 – Guccio Gucci v. EUIPO – Guess? IP Holder (znázornění čtyř propletených písmen G)

(Věc T-753/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující čtyři propletená písmena G — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie G a starší národní obrazová ochranná známka G — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2016/C 428/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Guccio Gucci SpA (Florence, Itálie) (zástupci: P. L. Roncaglia, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Bonne, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupce: D. McFarland, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. října 2015 (věc R 1703/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Guccio Gucci a Guess? IP Holder.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Guccio Gucci SpA se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených společností Guess? IP Holder LP před odvolacím senátem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. září 2016 – PAN Europe a další v. Komise

(Věc T-600/15) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přípravky na ochranu rostlin — Účinná látka sulfoxaflor — Zařazení do přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 — Nedostatek bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“

(2016/C 428/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain la Neuve, Belgie), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Itálie) (zástupci: B. Kloostera a A. van den Biesen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro Nolin, G. von Rintelen a P. Ondrůšek, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1295 ze dne 27. července 2015, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje účinná látka sulfoxaflor a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. 2015, L 199, s. 8).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) *Není již důvodné rozhodnout o návrzích European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd a Dow AgroSciences Iberica SA na vstup do řízení v postavení vedlejších účastníků.*
- 3) *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) a Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 4) *PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Komise, ECPA, Dow AgroSciences a Dow AgroSciences Iberica ponесou vlastní náklady řízení související s návrhy na vstup vedlejšího účastníka do řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Žaloba podaná dne 1. září 2016 – IPA v. Komise

(Věc T-635/16)

(2016/C 428/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SC IPA SA (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: L. Vasilescu, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil oznámení o dluhu ze dne 28. června 2016 č. 3241608864, ve výši 63 653,58 eur, a č. 3241608865, ve výši 9 630,30 eur, vydaná žalovanou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že se spor v podstatě týká výpočtu nepřímých nákladů spojených se smlouvou, podle níž je příjemcem. Několik let po uzavření smlouvy tak Komise zavedla nesprávný vzorec pro výpočet nepřímých nákladů, což je v rozporu s ustanoveními smlouvy a obecně uznávanými zásadami a účetními postupy.

Žalobkyně tvrdí, že Komise založila svá tvrzení na auditu a přijala všechna zjištění auditora, aniž by vzala v úvahu, že metodika pro výpočet nepřímých nákladů použitá auditory porušuje: (i) zásady a postupy účetnictví příjemce, které jsou mimoto jako přednostní uloženy smlouvou, a (ii) obecně uznávané zásady a postupy účetnictví.

Žalobkyně rovněž tvrdí, že se metody výpočtu nepřímých nákladů smlouvy používané auditorem a schválené Komisí neoprávněně lišily od účetního systému příjemce, zatímco podle smlouvy měly být všechny náklady stanoveny v souladu s obvyklými zásadami a postupy účetnictví příjemce. Účetní systém příjemce je podle žalobkyně jediným systémem akceptovaným pro smlouvu a neexistuje žádný důvod nahradit nebo neschválit účetní postupy, které příjemce používá k výpočtu nepřímých nákladů smlouvy.

Konečně je tvrzeno, že auditor v řízení o auditu podhodnotil skutečné nepřímé náklady smlouvy a Komise po plném schválení závěrů auditora vyhotovila oznámení o dluhu ze dne 28. června 2016 č. 3241608864 ve výši 63 653,58 eur a č. 3241608865 ve výši 9 690,30 eur, aby vymohla rozdíl v nákladech popsáné v auditu.

Žaloba podaná dne 19. září 2016 – Malta v. Komise

(Věc T-653/16)

(2016/C 428/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Republika Malta (zástupce: A. Buhagiar, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 13. července 2016, jež bylo přijato podle nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ a týkalo se žádosti o přístup k dokumentům zaregistrovaným pod číslem GESTDEM 2015/5711;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedodržení procesních lhůt stanovených v nařízení č. 1049/2001.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že s žádostí o přístup k dokumentům bylo nesprávně zacházeno jako s novou žádostí.
3. Třetí žalobní důvod vychází z neoprávněného rozšíření působnosti žádosti o přístup k dokumentům v potvrzující fázi.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná zahrнула do napadeného rozhodnutí dokumenty, které měly být sděleny třetí straně a jejichž zveřejnění by bylo v rozporu s článkem 113 nařízení č. 1224/2009⁽²⁾

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Nařízení Rady č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. 2009, L 343, s. 1).

Žaloba podaná dne 13. září 2016 – Foshan Lihua Ceramic v. Komise**(Věc T-654/16)**

(2016/C 428/21)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Čína) (zástupci: B. Spinoit a D. Philippe, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil prováděcí nařízení Komise C(2016) 2136 final ze dne 11. července 2016, kterým se zamítá žádost o částečný prozatímní přezkum konečného antidumpingového cla zavedeného prováděcím nařízením Rady (EU) č. 917/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky, omezený na otázky dumpingu,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, spočívající v tom, že žalovaná porušila ustanovení čl. 17 odst. 3 ve spojení s čl. 11 odst. 3 a 5 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 343, s. 51.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. září 2016 Daniele Possanzini proti usnesení vydanému dne 18. července 2016 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-68/15, Possanzini v. Frontex**(Věc T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení***Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek:* Daniele Possanzini (Pisa, Itálie) (zástupce: S. Pappas, advokát)*Další účastnice řízení:* Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)***Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 18. července 2016, kterým byla odmítnuta její žaloba;
- vyhověl návrhům předloženým v prvním stupni;
- uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku, rozdělený na dvě části, vycházející z porušení čl. 11 odst. 4, 5 a 6 rozhodnutí výkonného ředitele Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „Frontex“) ze dne 27. srpna 2009, kterým se stanoví postup pro hodnocení zaměstnanců (dále jen „rozhodnutí ze dne 27. srpna 2009“), vykládaného ve světle čl. 41 odst. 1 a 2 Listiny základních práv Evropské unie.
 - První část vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se dopustil Soud pro veřejnou službu tím, že nepřezkoumal důvod vznesený navrhovatelkou v prvním stupni, jenž se týkal absence předchozího dialogu mezi validátorem a hodnotitelem.
 - Druhá část vycházející z nesprávného právního posouzení, jímž je stíženo napadené usnesení, jelikož se automaticky nezabývá absencí předchozího dialogu mezi validátorem a hodnotitelem.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení čl. 2 odst. 2 rozhodnutí ze dne 27. srpna 2009, jež spočívá v nezohlednění rozlišných rolí hodnotitele a validátora, jak jsou stanoveny v rámci agentury Frontex.

Žaloba podaná dne 7. října 2016 – Fair deal for expats a další v. Komise

(Věc T-713/16)

(2016/C 428/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Fair deal for expats (Lauzun, Francie) a 8 dalších (zástupci: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, Solicitors, P. Green, H. Warwick a M. Gregoire, Barristers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že pokyny předsedy Evropské komise zaslané elektronicky dopisem ze dne 28. června 2016 sboru komisařů EU a zmíněné v projevu předsedy Junckera na plenárním zasedání Evropského parlamentu v Bruselu dne 28. června 2016 (SPEECH/16/2356), podle nichž se Komisi zakazuje jakékoliv, formální či neformální, jednání s vládou Spojeného království před tím, než tato vláda oznámí vystoupení z Unie na základě článku 50 SEU, a dále prohlášení předsedy Evropské komise, že výše uvedené pokyny dal sboru komisařů EU „nařízením předsedy“, jak výslovně uvedl v tomto projevu na plenárním zasedání Evropského parlamentu v Bruselu dne 28. června 2016 a jak vyplývá z tiskové zprávy Evropské komise v anglickém i francouzském jazyce k tomuto projevu (SPEECH/16/2356), jsou neplatné od počátku na základě čl. 264 odst. 1 SFEU; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že sporná opatření nemají žádný, nebo řádný právní základ.

Žalobci poukazují na to, že:

- neexistuje právní základ pro to, aby Komise mohla odmítnout zahájit jednání s vládou Spojeného království a dalšími v návaznosti na výsledek nezávazného referenda dokud nedojde k oznámení na základě článku 50 SEU;
- sporná opatření nejsou založena na objektivních faktorech a lze důvodně usuzovat, že vycházejí z přesvědčení jejich autora;
- sporná opatření byla přijata způsobem, který představuje zneužití pravomoci, jelikož jejich oznámení v projevu jako „nařízení předsedy“ bylo pro Evropský parlament, zaměstnance a úředníky Komise a jiných orgánů EU, vlády členských států a občany EU zavádějící.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že sporná opatření jsou diskriminační vůči Spojenému království a jeho občanům na základě státní příslušnosti, což je v rozporu s článkem 18 SFEU.

Žalobci poukazují na to, že:

- podstatou sporných opatření je zakázat Komisi jednat se zástupci vlády Spojeného království;
- Spojené království, jeho občané a konkrétně žalobci, jsou tím výrazně znevýhodněni;
- sporná opatření dále znevýhodňují žalobce při výkonu základních práv, včetně volného pohybu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že sporná opatření jsou v rozporu se základními právy žalobců na základě unijního práva.

Žalobci poukazují na to, že:

- sporná opatření jsou v rozporu s právy žalobců vyplývajícími v čl. 20 odst. 1 SFEU, včetně práva volného pohybu, které zaručuje mimo jiné čl. 20 odst. 2 písm. a), čl. 21 odst. 1 a články 45 a 49 SFEU a směrnice 2004/38/ES o právech občanů Unie⁽¹⁾;
- sporná opatření jsou v rozporu s právy žalobců zaručenými Listinou základních práv.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že sporná opatření byla přijata v rozporu se zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 SEU.

Žalobci poukazují na to, že sporná opatření výslovně zakazují Komisi a jejím zaměstnancům dodržovat zásadu loajální spolupráce tím, že budou napomáhat Spojenému království a ostatním unijním orgánům v plnění úkolů, které vyplývají ze Smluv.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že sporná opatření jsou v rozsahu, v němž byla přijata zcela nebo zčásti za účelem odradit občany jiných členských států EU od svobodného projevení jejich názoru (na členství v EU), jak je chráněno článkem 11 Listiny základních práv, protiprávní.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 158, s. 77).

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS